

CANÇONETA FOLK DEL NOU POBRE

Al senyor Ramon d'Abadal

Dono gràcies al destí
i a la meva poca traça
perquè un dia, a mig camí,
em deixaven sense un bri.

A pesar de tantes noses
em veig força independent
i més lliure que el torrent
que té marges i rescloses.

Ara sento pietat
dels companys que han fet fortuna
en diner i en potestat,
presoners de llur estat.

I no estic pas poc content
del treball obligatori
que m'imposa un deure urgent
com a tanta i tanta gent.

Pas a pas, i no de bou,
cada mes em gasto el sou;
em ve just, però en tinc prou.
No estalvio ni faig deutes
(tret que em sagnin terapeutes)

Així em trobo més a prop
dels petits que el gran menysprea
i com ells aguanto el cop
i rebullo per la idea.
Hi ha qui em diu: "Ets un esnob".

Però el cas és transparent:
ja no sóc terrinent,
ja no puc fer testament,
hissa, hissa, hissa, hissa!
Net de cor i de calaix,
tiro dret, no de biaix.
Ja no cal que vagi a missa!

Quart, Pere. "Cançoneta folk del nou pobre". *Obra poètica. Obres completes de Joan Oliver*